

Международният ден за борба с бедността се отбелязва от 1993 г. по решение на Генералната асамблея на ООН. Целта за съществуването на подобен ден в календарите е да се държи будно съзнанието за бедността по целия свят, така че да продължават да се търсят начини и трайни мерки за нейното изкореняване. Преодоляването на крайната бедност е и една от Целите на хилядолетието за развитие, определени от ООН, както и част от стратегия „Европа 2020” на ЕС.

Изхождайки от позицията, че бедността е посегателство над човешкото достойнство и нарушаване на основните човешки права, „Каритас България” концентрира своите ежедневни дейности в подобряване условията на живот на крайно нуждаещите се хора, сред които възрастни хора, деца и младежи в риск и с увреждания, хора, зависими от психоактивни вещества, самотни родители, бежанци и бездомни хора. От създаването си, през изминалите над 20 години, успяхме да развием дългосрочни и устойчиви услуги, чрез които да бъдем в още по-голяма полза за бедните и уязвимите хора. Защото да нахраниш гладния е добро дело, но да му помогнеш да се изправи на крака и да започне да води достоен живот е мисия, която всички ние дължим на човека в нужда.

Следвайки тази своя мисия, ние от „Каритас”, наред с ежедневните грижи към хората в нужда, се застъпваме пред отговорните институции за разработването и прилагането на дългосрочни и ефективни социални политики, които да водят до устойчиво подобряване качеството на живот на бедните и уязвими хора, като гарантират правата и достъпа им до социални, здравни и образователни грижи и услуги.

В днешния ден, в който целият свят фокусира вниманието си върху бедността и начините за нейното изкореняване, извеждаме на преден план акценти, следствие от нашата ежедневна работа рамо до рамо с бедните хора. Акценти, които трябва да намерят своето практическо разрешение и да доведат до устойчиво подобряване живота на уязвимите хора.

За възрастните хора и хората с увреждания: трябва да се разработи ясен механизъм за устойчивост на услугите за дългосрочна грижа, гарантиращ предоставянето им не на проектен принцип; фокусът да бъде поставен върху качеството на грижата и да бъдат налични и достъпни за всички – и за живеещите в отдалечени и малки населени места, и за бедните; да се постави приоритет върху развитието, правното регламентиране и устойчиво финансиране на интегрираните услуги, които да дават комплексен отговор на здравните, социалните и образователните потребности на получаващите ги; да се осигурят и гарантират дългосрочни, устойчиви, висококачествени и достъпни комплексни грижи и услуги в домашна среда; да не се бави отварянето на оперативна програма „Развитие на човешките ресурси” за новия програмен период, което да осигури финансови възможности за липсващи и недостатъчни услуги.

За децата в риск: нужно е да се разшири и допълни разбирането за дете в риск, като бъдат припознати като живеещи в риск и деца в следните ситуации: от бедни семейства, живеещи под социалния минимум, деца на самотни родители, деца бежанци, деца с неграмотни родители, деца с девиантно поведение; да се постави като приоритет ранната интервенция за работа със семействата, докато детето все още не е включено в образователната система; да се подобри координацията между образователната, социалната и здравната система: да бъдат ясно формулирани задачите и резултатите, които трябва да изпълни и постигне всяка една поотделно, както и взаимосвързаните им и допълващи функции и ефекта за децата и техните семейства; да се осигурят програми за лечение и специализирани интегрирани услуги за психо-социална подкрепа на деца, употребяващи психоактивни вещества.

За бежанците: да се осигури пълен достъп до националната образователна система за търсещи закрила и бежанци; българското училище да стане основно място за обучение по български език на деца бежанци, като ефективно средство за интеграцията им в българското общество.

За бездомните хора: да се развият различни по форма и вид услуги за подкрепа, като мобилни услуги за работа на улицата, дневни центрове, резидентни услуги; да се постави акцент върху предоставяне на услуги към хора, които са в начална фаза на бездомност, за да се предотврати тяхното трайно асоциализиране.

Стъпвайки върху практическия си опит, на базата на изслушване и обследване на проблемите на крайно нуждаещите се, „Каритас България“ ще продължава да бъде мост на гласовете на бедните хора към отговорните институции и ще продължава да изисква от тях предприемането на трайни и адекватни мерки за справяне с бедността и социалното изключване. Готови сме да съдействаме за по-бързото и ефективно прилагане в действие на нужните промени, така че визията за свят, в който всеки човек може да живее с достойнство и в мир и където съществуването на крайна бедност е немислимо, да се превърне в реалност.